

Zakład Diagnostyki Klinicznej, AR w Lublinie,

*Prywatna praktyka weterynaryjna, Ustroń

POMORSKI Z., BLIMKE Z.*, WILKOŁEK P.,
SZCZEPANIK M., POMORSKA D.*Reaktywność śródskórna na alergen pchli
u chorych na dermatozy ropne psów*

Uczulenie psów na alergeny zawarte w wydzielinie gębowej pchły jest zjawiskiem typowym dla tego gatunku zwierząt. Konsekwencją powyższego stanu w większości przypadków jest rozwój klinicznych objawów alergicznego pchlego zapalenia skóry (APZS), aczkolwiek istnieją sygnały, iż w przebiegu różnorodnych dermatoz psów reaktywność śródskórna na alergen pchli (np. w przebiegu atopii) jest zjawiskiem częstym. Przedmiotem niniejszej analizy jest prześledzenie tego zjawiska w grupie psów wykazująca w badaniu klinicznym różnorodne, zarówno pierwotne jak i wtórne, skórne zmiany ropne. U zwierząt tych, dla potwierdzenia lub wykluczenia współwystępowania alergicznego podłoża, wykonywano badanie alergologiczne w postaci „testowania skóry” zestawem wybranych alergenów, w tym także alergenem pchlim (ARTUVETRIN TEST FLEA prod. ARTU BIOLOGICALS N.V. Lelystad, Holandia). W łącznym materiale, obejmującym 124 przypadki różnorodnych zmian ropnych u psów dodatnie testy z tym alergenem stwierdzono u 53 zwierząt co stanowi nieomal połowę bo 43,1% badanej populacji. W ujęciu szczegółowym wyniki te przedstawia poniższe zestawienie:

Rodzaj zmian skórnych	Liczba dodatnio reagujących zwierząt	Odsetek dodatnio reagujących zwierząt
Powierzchniowe ropne zapalenie skóry – 19 przypadków	14	73,1%
Powierzchniowe ropne zapalenie skóry – 39 przypadków	24	61,5%
Głębokie ropne zapalenie skóry – 33 przypadki	5	15,2%
Otitis purulenta – 33 przypadki	10	30,3%
RAZEM – 124 przypadki	53	43,1%

Zatem najwyższy odsetek reakcji dodatnich w teście śródskórnym z alergenem pchlim zaobserwowano u psów z powierzchniowym i powierzchniowym ropnym zapaleniem skóry, natomiast zarówno w otitis purulenta jak i głębokim ropnym zapaleniu skóry odczyny te występowały zdecydowanie rzadziej. W oparciu o powyższe należy przyjąć, że w praktyce klinicznej właściwie prowadzona terapia zmian ropnych nie może ograniczać się wyłącznie do stosownej chemioterapii, ponieważ średnio prawie co drugi taki przypadek wymaga jednocześnie prawidłowej profilaktyki przeciwpchlej.